

во ефективні на початкових стадіях ураження нервової системи, тому дуже важливе найбільш раннє виявлення патології.

У рамках зазначененої проблеми важливим постає також об'єднання зусиль терапевтів, неврологів, спеціалістів — радіологів і фізиків з метою удосконалення діагностики, оцінки прогнозу радіаційного ураження, з одного боку, і програми лікування із застосуванням джерел опромінення — з іншого.

Щоб подолати помилки в оцінці етіології вибрать адекватну терапію неврологічних синдромів, слід зробити таке:

- визначити необхідність для різних груп населення і професіоналів медичного профілю освоєння мінімального об'єму відомостей про просторово-тимчасове співвідношення доз випромінення і біологічних ефектів у нервовій системі людей різного віку;

- повніше інформувати населення і широку медичну громадськість про ситуації і окремі приклади реальної дії випромінення на організм людини і її участі у самоідентифікації та адаптації до життя, зокрема й за наявності певної шкоди здоров'ю;

- оцінити і підвищити відповідальність кожної людини, професійна діяльність якої здійснюється у контакті із джерелом випромінення.

Основні положення і рішення з експертизи ефектів радіаційної дії, зокрема, на нервову систему людини, вимагають участі фахівців з галузей неврології та медичної фізики, здатних грамотно оцінити радіаційний чинник і прогнозуваний відповідно до нього клінічних ефектів у різні терміни від моменту опромінення й, насамперед, лікаря, орієнтованого у проблемах радіаційної медицини, що може адекватно оцінити всю сукупність клінічних проявів з боку інших органів і систем.

Необхідне наполегливе систематичне вдосконалення санітарної культури населення, в якій радіаційний чинник має зайнятити окреме місце в загальній системі ризику і рекомендаціях з оздоровлення і можливості подальшого контакту із джерелами випромінення [4].

Література

1. Заболевания вегетативной нервной системы: Рук-во для врачей / Под ред. А.М. Вейна. — М.:Медицина 2008. — 622 с.
2. Лоран А. Ролак. Секреты неврологии / Neurology Secrets / Пер. с англ. под ред. О.С. Левина. — М.: БИНОМ, 2008. — 584 с.
3. Болезни нервной системы: Рук-во для врачей / Под ред. Н.Н. Яхно. — М.:Медицина, 2007. — 744 с.
4. Журнал неврологии и психиатрии им. С.С. Корсакова. — 2007. — №12. — 202–205с.

М.І. Пилипенко, Г.В. Кулініч,
О.К. Кононенко

ДУ Інститут медичної радіології
ім. С.П. Григор'єва НАМН України, Харків

Особливості обстеження та семіотика гастроenterологічної патології у працюючих у сфері дії іонізуючої радіації

The peculiarities of examination and signs of gastrointestinal pathology in those working with ionizing radiation

Summary. The work features the questions of the peculiarities of check-ups of the digestive system in category A

personnel whose occupation is associated with exposure to ionizing radiation. The data about the frequency of illness and signs of gastrointestinal pathology are reported.

Key words: category A personnel, ionizing radiation, gastrointestinal pathology.

Резюме. Освіщаються вопросы, касающиеся особенностей диспансерного медобследования пищеварительной системы у персонала категории А, профессионально связанного с воздействием ионизирующего излучения. Приведены данные по заболеваемости и симптоматике гастроэнтерологической патологии.

Ключевые слова: персонал категории А, ионизирующее излучение, гастроэнтерологическая патология.

Ключові слова: персонал категорії А, іонізувне випромінення, гастроентерологічна патологія.

Збереження здоров'я працюючого населення є одним із найважливіших завдань системи охорони здоров'я. Особливо цестосується груп працівників, які зайняті на роботах зі шкідливими та небезпечними умовами праці.

Для роботи у сфері дії іонізувного випромінення (ІВ) персоналу категорії А розроблені основні міжнародні та вітчизняні документи, які регламентують дії щодо охорони здоров'я зазначеного контингенту.

Одним із таких документів є Наказ Міністерства охорони здоров'я України № 246 від 21.05.2007 р. «Про порядок проведення медичних оглядів працівників певних категорій» [1]. У медичних оглядах для працівників категорії А, згідно з наказом, обов'язковою є участі терапевта, а в переліку загальних та додаткових медичних протипоказань для роботи у сфері дії ІВ є такі захворювання, як виразкова хвороба шлунка та дванадцятипалої кишki з хронічним рецидивним перебігом та схильністю до ускладнень, цироз печінки та активні хронічні гепатити, хронічні панкреатити, гастроентерити і коліти.

Отже вважається доцільним акцентувати увагу на особливостях обстеження цієї категорії осіб, перебігу та семіотики у них гастроентерологічної патології.

Відомо, що різні відділи шлунково-кишкового тракту (ШКТ) мають різну радіочутливість, а його віддалена патологія може розвинутися як результат впливу зовнішніх чинників радіації, таїнкорпорації радіонуклідів, для яких ШКТ є одним із найважливіших шляхів надходження і ексекції з організму. Слід урахувати, що в разі інкорпорації радіонуклідів у печінці та кістковій тканині відділі травної трубки, прилеглі до цих ділянок, можуть піддаватися додатковому опроміненню. Печінка та підшлункова залоза належать до радіорезистентних органів, оскільки мають великі резервні можливості та здатні тривалий час підтримувати задовільне функціонування, незважаючи на ушкодження більшої частини органа, хоча при інкорпорації гепатотропних радіонуклідів можуть траплятися хронічні захворювання печінки (зазвичай цирози), а при опроміненні підшлункової залози — фіброзне заміщення паренхіматозної тканини і, як наслідок, прояв недостатності її ендокринної та екзокринної функції.

За даними центральної диспансерної комісії, патологія органів ШКТ в осіб, які працюють у сфері дії ІВ, складає близько 1,4 %. Для порівняння, в осіб чорнобильського контингенту майже 10 % при частоті захворювань у загальній популяції близько 1 % [2].

У структурі переважають захворювання шлунка та дванадцятипалої кишki (виразкова хвороба, хронічні гастрити і duodeniti). Відзначається висока частота захворюваності жовчних шляхів, печінки та підшлункової залози. Однак згадана патологія також може бути пов'язана із тютюнопалінням, вживанням алкоголю, нехтуванням принципами здорового та правильного харчування. Симптоматика зах-

ворювань ШКТ у професіоналів представлена, головним чином, боловим, астеноневротичним, диспептичним синдромами.

Стан органів травлення при медобстеженні осіб, які працюють у сфері дії ІВ, досліжується звичайним способом. При цьому рекомендується звертати увагу на наявність супутніх несприятливих зовнішніх чинників: праця в нічну зміну, в польових умовах, відсутність гарячої їжі, неправильний режим харчування, а також наявність супутньої патології з боку різних органів і систем. При скаргах на диспептичні розлади чи болісність за ходом ШКТ призначаються спеціальні дослідження: ендоскопічні, рентгенологічні, лабораторні, сонографічні.

Для дослідження об'єктивного статусу використовують 4 основні методи: огляд, пальпацію, перкусію і аускультацію.

При огляді живота оцінюється його форма, симетричність, стан покривів черевної стінки, визначається участь живота в акті дихання. Слід звертати увагу на наявність гриж, розвиток підшкірної венозної мережі, висипів, рубців, пігментації.

Пальпаторне дослідження починають з проведення поверхневої пальпації, за допомогою якої визначають тонус м'язів передньої черевної стінки, ступінь їх опору, виявляють болючі ділянки. При пальпації також слід визначити симптоми флюктуації та наявність болючості при натисканні на так звані «болові точки».

Після проведення поверхневої пальпації живота досліджають органи черевної порожнини, доступні глибокій пальпації, визначаючи їх положення, розміри, форму, консистенцію, стан поверхні, наявність болючості.

Послідовність пальпації органів черевної порожнини: товста кишка, шлунок, підшлункова залоза, печінка, жовчний міхур, селезінка.

Послідовність пальпації товстої кишки: сигмоподібна, спіла, висхідна, низхідна, поперечно-ободова кишка. При пальпації товстої кишки визначають її діаметр, щільність, характер поверхні, рухливість, наявність перистальтики, бурчання і плеґізму, болючість.

Для печінки і селезінки характерна певна рухливість в черевній порожнині при диханні. При пальпації печінки необхідно визначити ширину її краю, який виступає з-під реберної дуги, його форму, рівність контуру, консистенцію, наявність болючості. При значному збільшенні визначають характер поверхні.

Перкуторно визначають розміри печінки за Курловим: по правій серединно-ключичній лінії, передній серединний лінії і лівій реберній дузі. Методика пальпації селезінки в основному аналогічна методу дослідження печінки. Селезінку краще пальпувати в положенні хворого лежачи на правому боці (за Салі).

Перкуторний метод при дослідженії черевної порожнини використовується для визначення причини збільшення живота і виявлення ознак асциту. Над місцями скучення вільної рідини в черевній порожнині при перкусії замість тимпанічного визначається тупий звук, при зміні положення тіла зона притоплення швидко змінюється. При наявності метеоризму над усіма відділами живота при перкусії визначають тимпанічний звук.

Аускультація живота виявляє звуки, які періодично виникають при перистальтиці кишечника у вигляді бурчання і периливання рідини. У випадку розвитку механічної непрохідності кишечника перистальтичні шуми вище місця звуження кишки стають більш частими і дзвінкими, а при парезі кишечника кишкові шуми повністю зникають.

Особливу увагу слід приділяти симптомокомплексам, що характерні для панкреатитів, гастроентеритів і колітів.

Усім обстеженим обов'язково проводять розгорнутий клінічний аналіз крові та сечі, біохімічний аналіз крові.

При обстеженні також треба звернути увагу на те, що хворі можуть свідомо приховувати прояви захворювання для продовження своєї трудової діяльності. Вони заперечують скарги і тоді лікарів належить ще детальніше проводити об'єктивне дослідження для виявлення можливих ускладнень з боку суміжних органів і систем. Наприклад, субклінічний цукровий діабет при патології підшлункової залози, анемія при кровотечах з виразкових дефектів шлунка, або дванадцятипалої кишки, порушення харчування принтероколітах і т.ін.

Чітке дотримання норм радіаційної безпеки на підприємствах, згідно з НРБУ-97 [3] та ОСПУ 2005 [4], практично виключає заподіяння шкоди здоров'ю працюючого і не викликає як детермінованих, так і стохастичних наслідків.

Утім, існують суперечливі думки щодо біологічного ефекту малих доз радіації. Інтенсивно ці питання стали розроблятися після катастрофи на ЧАЕС, коли низькоінтенсивному впливу ІВ було піддано велику частину населення.

Таким чином, покращення рівня диспансеризації осіб, які працюють у сфері дії ІВ, як попередніх так і періодичних медичних оглядів, сприятиме оптимальній оцінці відповідності стану здоров'я працівника, можливості виконання ним професійних обов'язків, своєчасному виявленню порушень стану здоров'я і виведення із зони дії іонізувального випромінення з проведенням лікувальних, реабілітаційних та профілактичних засобів. Однією зі стратегій профілактики патологій ШКТ у професіоналів є санітарно-просвітницька робота з додержанням принципів раціонального здорового харчування, розробка і впровадження радіозахисного харчування, виділення груп ризику, в тому числі із підозрою на професійні захворювання з визначенням оздоровчих заходів та їх чітким дотриманням, якого вимагає Наказ Міністерства охорони здоров'я України № 246 від 21.05.2007 р. про «Порядок проведення медичних оглядів працівників певних категорій».

Література

1. Наказ МОЗ України від 21.05.2007 № 246 Про затвердження Порядку проведення медичних оглядів працівників певних категорій.
2. Гайсенюк Л.О., Кулініч Г.В., Стадник Л.Л., Філіппова С.М., Радзішевська Є.Б. // УРЖ. – 2008. – Т. XVI, вип. 2. – С. 171–177.
3. Держані гігієнічні нормативи «Норми радіаційної безпеки України» (НРБУ-97).
4. Державні санітарні правила «Основні санітарні правила забезпечення радіаційної безпеки України» (ОСПУ-2005).

М.І. Пилипенко, Г.В. Кулініч,
О.К. Кононенко

ДУ Інститут медичної радіології
ім. С.П. Григор'єва НАМН України, Харків

Стан роботи обласних диспансерних комісій з медогляду працюючих у сфері дії іонізувального випромінення

The work of regional dispensary commissions for check-ups of those working with ionizing radiation

Summary. The authors present the analysis of the work of 13 regional dispensary commissions for medical check-ups of the personnel working with ionizing radiation (category A) during the recent 5 years. Organizational questions and problems requiring solution are featured.